

106941

ADVIES

in het geding tussen:

mevrouw A, wonende te L, verzoekster

en

het College van Bestuur van B, gevestigd te L, bevoegd gezag van C te L, verweerder

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij verzoekschrift van 10 juli 2015 heeft verzoekster bij de Commissie een geschil aanhangig gemaakt over het besluit van begin juli 2015 van C om haar zoon D niet te bevorderen naar 3 havo maar te verwijzen naar het voortgezet speciaal onderwijs (vso).

Het bevoegd gezag heeft een verzoekschrift ingediend, ingekomen op 26 augustus 2015 en aangevuld op 4 september 2015.

De mondelinge behandeling van het geschil vond plaats op 10 september 2015 te Utrecht.

Verzoekster was ter zitting aanwezig en werd vergezeld door E, vertrouwd persoon.

Het bevoegd gezag werd vertegenwoordigd door F, conrector, vergezeld door G, afdelingsleider havo en atheneum leerjaren 1 en 2.

Namens het samenwerkingsverband H was J, coördinator, aanwezig.

Het oordeel van de Commissie is reeds bij brieven van 24 september 2015 aan partijen meegedeeld.

2. DE FEITEN

1. Verzoekster is de moeder van D, geboren op 12 oktober 2000. Verweerder is het bevoegd gezag van C, een school voor mavo, havo, atheneum en gymnasium. Verweerder is aangesloten bij het samenwerkingsverband H.
2. Met ingang van schooljaar 2013-2014 is D gestart op C in het eerste leerjaar van de havo.
3. Op 18 juni 2015 heeft het samenwerkingsverband voor D een toelaatbaarheidsverklaring afgegeven voor vso.
4. Begin juli 2015 heeft de docentenvergadering van C besloten dat D niet wordt bevorderd naar 3 havo maar dat hij wordt verwezen naar havo op het vso.
5. Verzoekster heeft hierop bij de directie van C een revisieverzoek ingediend. Bij brief van 9 juli 2015 heeft de interim rector-bestuurder aan verzoekster meegedeeld dat de beslissing om D niet naar 3 havo te bevorderen en te verwijzen naar het vso, in stand blijft.
6. Na de zomervakantie 2015 heeft D tot 7 september 2015 thuis gezeten. Op die dag heeft verzoekster D ingeschreven op K te M, een vso-school, en vanaf toen heeft D daar onderwijs gevolgd.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Standpunt verzoekster

Verweerder heeft onvoldoende duidelijk gemaakt waarom D niet de havo binnen het regulier onderwijs op C kan afmaken. Verzoekster meent dat D met de juiste begeleiding in het regulier onderwijs kan blijven. D was ook gelukkig op C. De huiswerkbegeleiding bij het externe huiswerkinstituut heeft te kort geduurd om te kunnen beoordelen of het echt resultaat had. Verzoekster betwist dat zij niet of onvoldoende heeft meegewerkt met school. Zij heeft alleen twijfel uitgesproken over de diagnose pdd-nos, die op grond van een extern onderzoek was gesteld, omdat ten tijde van dat onderzoek nog niet bekend was dat D erg slecht zag en een bril nodig had. Bepaalde gedragingen van D op grond waarvan (mede) de diagnose was gesteld, kunnen ook gerelateerd worden aan zijn slechthoortheid destijds. Daarom wilde verzoekster een second opinion laten uitvoeren en nog geen verdere stappen (laten) ondernemen richting het Onderwijs Zorg Steunpunt van de school (OZS).

Verweerder heeft onvoldoende bekeken of er reguliere scholen zijn waar D een passend onderwijsaanbod kan krijgen. Een kleine, reguliere vmbo-school met kleine klassen zou eveneens een oplossing voor D kunnen zijn. Ook omdat hij het niveau dan waarschijnlijk beter aan kan. Verzoekster heeft daarom contact gezocht met een kleine vmbo-school, maar door de informatie die vanuit C is verstrekt over de afgegeven toelaatbaarheidsverklaring, heeft dit niet tot plaatsing van D geleid.

Verzoekster heeft D uiteindelijk maar aangemeld bij de vso-school, omdat hij toch naar school moet gaan. Maar verzoekster wil liever regulier onderwijs en meent dat D dat met de juiste begeleiding ook aan kan. Bovendien moet D nu dagelijks 25 kilometer naar M overbruggen. Verzoekster brengt en haalt hem omdat het reizen met het openbaar vervoer te belastend is voor de concentratie en fitheid van D.

Standpunt bevoegd gezag

D wordt niet bevorderd naar 3 havo omdat hij niet aan de bevorderingsnormen voldoet. Doubleren of afstromen naar vmbo-t is niet mogelijk, omdat de school niet de zorg kan bieden die D nodig heeft voor een succesvolle schoolcarrière binnen het regulier onderwijs, namelijk een rustige omgeving met kleine klassen en veel individuele begeleiding. Wanneer D zou doubleren, zouden hij en de school tegen dezelfde problematiek blijven aanlopen.

De basisschool heeft bij de overdracht wel aangegeven dat bij D pdd-nos was vastgesteld, maar niet dat hij extra ondersteuning nodig had. C merkte echter al vrij snel dat er extra ondersteuning nodig was. Daarom heeft C een studiebeurs geregeld waarmee D huiswerkbegeleiding van een extern huiswerkinstituut kon krijgen. D heeft van medio oktober 2013 tot en met februari 2014 drie dagen per week de huiswerkbegeleiding gevolgd. D is regelmatig besproken in het docententeam waarbij steeds aandacht is gevraagd voor meer aandacht en aansturing in de klas en het vooraan in de klas laten zitten van D. Ook is D in het OZS besproken waaruit weer bepaalde begeleiding is opgezet. De mentor heeft zeer regelmatig gesprekken met D en verzoekster gevoerd. Voorts is D op initiatief van de gezinsvoogd in de periode februari 2014 tot de zomer 2014 op school begeleid door een medewerker van een GGZ-instelling die jongeren met autisme begeleidt. Aan het einde van het eerste schooljaar heeft verweerder geconstateerd dat de geboden begeleiding en ondersteuning niet het gewenste resultaat hadden. Behalve dat de cijfers van D onvoldoende waren, lukte het hem niet om bij de les te blijven, hij was onvoldoende in staat om in werkboeken de antwoorden te formuleren, D voelde zich niet gelukkig en had veel individuele begeleiding en aandacht nodig. Verweerder heeft toen gezocht naar andere ondersteuningsmogelijkheden. Aan het begin van het tweede schooljaar is daarom gestart met gesprekken tussen D en de intern begeleider (ib'er). Dit is echter na enkele gesprekken stopgezet, omdat zowel D als zijn moeder dit niet wilden. Verweerder heeft vervolgens begeleiding in de dagopvang van het OZS voorgesteld,

maar dit wees verzoekster af. Wel is D begin 2015 nog enkele keren naar een huiswerk-begeleidingsuur op school gegaan.

Over zijn ondersteuningsbehoefte en de mogelijkheden van de school zijn regelmatig gesprekken met verzoekster gevoerd. Veel plannen konden niet worden uitgevoerd omdat verzoekster en school het niet eens waren over de mogelijke oplossingen. De school, en daarmee verweerder, heeft uiteindelijk moeten constateren handelingsverlegen te zijn; ook waren er geen arrangementen vanuit het samenwerkingsverband (meer) mogelijk. De school kan D niet de ondersteuning bieden die hij nodig heeft. Daarom is D aangewezen op het vso waar hij de benodigde ondersteuning wel kan krijgen. Verweerder heeft desgevraagd verklaard dat voor leerlingen met een extra ondersteuningsbehoefte niet met een ontwikkelingsperspectief wordt gewerkt. Ook in het schoolondersteuningsprofiel is opgenomen dat er nooit een ontwikkelingsperspectief wordt opgesteld.

Verzoekster was akkoord met de aanvraag van de toelaatbaarheidsverklaring. Echter, nadat zij de vso-school had bezocht, wilde zij niet meer meewerken en heeft zij aangegeven een second opinion betreffende de diagnose pdd-nos te willen.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De Commissie neemt op grond van artikel 27c lid 2 Wet op het voortgezet onderwijs (WVO) kennis van geschillen tussen ouders en het bevoegd gezag onder meer over een besluit om een leerling van school te verwijderen (artikel 27, eerste lid, derde volzin WVO).

Verweerder heeft met het besluit van de docentenvergadering van begin juli 2015 en de brief van 9 juli 2015 aan verzoekster meegedeeld dat D niet op C kan blijven. In de brief van 9 juli 2015 is tevens opgenomen dat verzoekster per direct actie dient te ondernemen richting de vso school. Ter zitting heeft verweerder bevestigd dat D niet kon terugkeren op C en dat alleen het vso nog een optie was. In dat licht bezien, stelt de Commissie de besluiten van verweerder van juli 2015 op één lijn met een (voornemen tot) verwijdering.

Vast staat dat D op grond van zijn resultaten niet is bevorderd naar 3 havo. De beoordeling van de schoolresultaten van D en daarmee het al dan niet bevorderen behoort tot de professionele beoordelingsruimte van de school. De Commissie is niet bevoegd hierover een oordeel te geven en laat dit onderdeel verder buiten haar overwegingen.

In het schoolondersteuningsprofiel van C heeft verweerder opgenomen dat er voor leerlingen met een extra ondersteuningsbehoefte nooit een ontwikkelingsperspectief wordt opgesteld. Zowel verweerder als het samenwerkingsverband hebben ter zitting bevestigd dat niet met een ontwikkelingsperspectief wordt gewerkt. Dit beleid is in strijd met de wet. Op grond van de Wet passend onderwijs dient immers voor een leerling met een extra ondersteuningsbehoefte een ontwikkelingsperspectief te worden opgesteld (artikel 26 WVO). Bij een (voornemen tot) definitieve verwijdering van een leerling met een extra ondersteuningsbehoefte, waarvan in de situatie van D sprake is, dient deugdelijk onderzoek te zijn gedaan naar diens ontwikkelingsperspectief, naar de voor de school nog resterende begeleidingsmogelijkheden en dient in overleg met de ouders een andere school te zijn gevonden die bereid is de leerling toe te laten. Deze aspecten houden verband met de op verweerder rustende zorgplicht. De zorgplicht is mede ingevoerd om te voorkomen dat leerlingen thuis komen te zitten.

In een ontwikkelingsperspectief wordt de ondersteuningsbehoefte van een leerling in kaart gebracht en worden de belemmerende en bevorderende factoren die van invloed zijn op het onderwijs aan de leerling weergegeven. Voorts dient er een uitstroomperspectief en een onderbouwing daarvan in te zijn opgenomen. In een ontwikkelingsperspectief wordt derhalve de

ondersteuningsbehoefte van de leerling en de ondersteuningsmogelijkheden van de school in kaart gebracht. Door dit in een ontwikkelingsperspectief vast te leggen kan, door middel van evaluatie en bijstelling, systematisch en planmatig aan de ondersteuning van de leerling worden gewerkt.

De Commissie heeft gezien dat verweerder bepaalde ondersteuning niet kon realiseren, omdat verzoekster zich hier niet in kon vinden. Dit neemt niet weg dat verweerder in ieder geval begin schooljaar 2014-2015 voor D een ontwikkelingsperspectief had moeten opstellen. Dit heeft verweerder niet gedaan. Wel heeft verweerder, toen hij constateerde handelingsverlegen te zijn, een startdocument opgesteld. Dit startdocument voldoet echter niet aan de eisen die aan een ontwikkelingsperspectief worden gesteld en is slechts ten behoeve van de aanvraag van de toelaatbaarheidsverklaring opgesteld.

Doordat een ontwikkelingsperspectief voor D ontbreekt, is er geen zicht op de concrete ondersteuning die hem is geboden en tot welke resultaten dit heeft geleid.

Voordat een ontwikkelingsperspectief wordt vastgesteld, dient op overeenstemming gericht overleg met de ouders, in dit geval verzoekster, plaats te vinden. Het ontwikkelingsperspectief en het daarbij behorende op overeenstemming gericht overleg had verweerder ook handvatten kunnen bieden om met verzoekster te spreken over de ondersteuningsbehoefte van D en over het bereiken van de grens aan ondersteuningsmogelijkheden van de school.

Op grond van vorenstaande overwegingen oordeelt de Commissie dat verweerder tot het bestreden besluit is gekomen zonder dat is voldaan aan de verplichtingen die voortvloeien uit de zorgplicht. De Commissie zal het verzoek daarom gegrond verklaren.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen oordeelt de Commissie het verzoek gegrond.

Aldus gedaan te Utrecht op 14 oktober 2015 door mr. D. Ghidei, voorzitter, P. Kuiper en drs. M.E. Post, leden, in aanwezigheid van mr. O.A.B. Luiken, secretaris.

mr. D. Ghidei
voorzitter

mr. O.A.B. Luiken
secretaris